اقتصاد سرآمد
روزنامه دریایی
www.Eghtesadsaramad.ir
سه شنبه ۲۱ آذر ۱۴۰۲ سال هفتم شماره ۱۸۰۶ - قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان
eghtesadsaramad @Eghtesadsaramad

مدیرکل بنادر و دریانوردی هرمزگان در گفت و گو با «اقتصادسرآمد»:

آمادگی بندر شهید رجایی برای تحویل اراضی به پالایشگاه‌های تولید سوخت کم سولفور

۶

در پی گزارش اداره اطلاعات ماهشهر مبنی بر قاچاق سازمان یافته صورت گرفت:

صدور کیفر خواست پرونده اخلال عمده در نظام اقتصادی در بندر امام خمینی (ره)

۸

دانشگاه امام صادق میزبان همایش ملی
توسعه سواحل مَکُران؛ «اقتصادسرآمد» گزارش می دهد

سیستان‌بلوچستان خوزستان و بوشهر باید پیشران توسعه دریا شوند

»از سیاست‌های توسعه دریا محور دور ماندیم
»مسئله دریا نیازمند حکمرانی دریا پایه است
»دانشگاه های دریایی تسهیل گر دست یابی به توسعه دریا هستند

۲

مدیرعامل شرکت جنوب-خط ایران:

اجرای دقیق برنامه‌های گروه کشتیرانی برای تبدیل شدن به یک شرکت حمل چندوجهی

۴

«اقتصادسرآمد» گزارش می دهد

رفتار متفاوت شاخص کل بورسِ دوشنبه‌های گذشته

۳

در گفت و گو با مدیرکل بنادر و دریانوردی گیلان مطرح شد؛

ناوگان کشتیرانی در دریای خزر جوابگوی ترانزیت به کشورهای شمالی ایران نیست

۵

ضبط سریال «ن خ» در سواحل مَکُران

سریال «ن خ» در تعطیلات عید نوروز ۱۴۰۳ با قسمت‌هایی در چابهار و مناطق زیبای اطراف میهمان قاب تلویزیون‌های شماست.
به گزارش اقتصادسرآمد از دبیرخانه شورای توسعه مَکُران، طی هماهنگی با تهیه کننده و کارگردان سریال «ن خ» و جلب توجه این عزیزان به فرهنگ اصیل و زلال مردم منطقه و زیبایی های جغرافیایی و تنوع موضوعات قابل پردازش قرار بر تولید قسمت‌هایی از این سریال در خطه مَکران مورد توافق قرار گرفت که از اواخر آبان ماه سال جاری تصویربرداری در چابهار و مناطق پیرامونی آغاز شده و در حال انجام است.
امید است ضمن جلب توجه هموطنان به زیبایی های منطقه و شکفتن لبخند رضایت بر چهره مخاطبان در معرفی فرهنگ اصیل و مردم مهربان منطقه قدمی برداشته شود.

مقاله

درباره آرتمیای آبزیان

رضا فراهانی

۵

یادداشت

خانواده ایرانی آماج رسانه زهرآگین

مسعود خدیوی کاشانی – امروز چالشی را در خانواده سنتی به قضاوت نشسته ایم که تامل اندیشه ای را می طلبد، خانواده ایرانی در تهاجم خاموش امواج زهرآگین دیش های ماهواره و گوشی های همراه است، تهدیدی در عصر نوین و شاید مسببی بر تفرق و جدایی و بیگانه شدن با آرامش و فرهنگ و حیای سنتی گرچه با دیوار کشیدن هم نمی توان در مقابل تکنولوژی ایستاد پس راهکاری را می طلبد که از این مرحله هم با سربلندی گذر کنیم.
یادش بخیر آن روزگاران با خانه هایی به وسعت مهربانی، اندرونی و بیرونی که افراد برای ورود به این حریم ، اذنی می جستند.
افسوس که حریم ها برداشته شد تا اندک اندک، حرمت ها نیز در جامعه شکسته شود تا کلمات ناپسند جای قافیه شعرها را بگیرد.
آن روزهای دور وقتی با غباری از خستگی به منزل می رسیدی، خشم را در صلابت کوبه و حلقه درب چوبی وامی گذاشتی تا نوای قشنگ فواره حوض فیروزه ای و آب زلال آن و ترانه چکاوک و جیرجیرک ها، زدوده ات کند از هر غبار و تکیه می دادی به پشتی روی تخت و در رصدگاه نگاهت این زیبایی ها را ورق می زدی و بی بی با چهارقدی سفید و موهایی حنایی رنگ با استکانی کمر باریک تو را میهمان می کرد به چایی لب سوز و لب دوز فراخوانده شده به بزم صفای چای ایرانی و آمیخته به رایحه مهر و صفا و اسپندی بر ذغال تا چشمان حسد ، یکی یکی بترکنند.
بزمی و مرهمی بر تمامی دردها روی فرشی به ذوق مردمان ایران زمین، مسکنی برای فراموشی مشکلات فراسوی خانه ها.گپ و گفت و شنود تا پاسی از شب گویی مهربانی از این سو به آن سو تاپ می خورد و فضا پر می شود از شادی ها و آخر شب خوانی پهن می گردید به رنگ رنگ زیبایی ها، ساده اما دلربا اجتماعی شکل می گرفت و اشتها را به غلیان وا می داشت که عجیب طعمی داشت.

ادامه در همین صفحه

ادامه از همین صفحه

هر بهانه ای، بی بهانه، بهانه می شد تا گرد هم آیند فامیل و بستگان، حافظی تلاوت می شد و آیه ای از قرآن همه چیز حل بود به حرمت محاسن سپید و ریش سفیدی در پیوند ها ریشه داشت، صفی را برای دادخواهی نمی دیدی و عجیب طلاق نفرین شده تاریخ آن روزگاران است.
سخاوت، بهانه نمی جست برای رونمایی، فاصله بود اما دیدارها فزون تر از امروز نه چون خانواده امروزی، لشکری تفرق یافته، یکی این سو و یکی آن سو گویی گفتارها هم عیار به مثقال گرفته اند! حتی گاه حرکات سر جایگزین کلام شیرین و نغز زبان می گردد!
روزگاری خانه ها توصیف شان بر پذیرایی شکل می گرفت به حرمت میهمانی ها نه چون امروز بر اساس چند خوابه بودن.
فضای مجازی و امواج ماهواره ها در حال پرورش نسلی است، سرد و بی روح و متاسفانه بی تعصب که حریمی در آن قابل تصور نیست.
کودک از همان خردسالی، بازی هایش در فضای مجازی پر از خشم و خشونت است و ذهن کنجکاو خویش را در رصد کانال های ماهواره ایی دنبال می کند.
و این چنین آرامش کودک به چالش گرفته می شود پس یا انتقام می گیرد به شیوه پرخاشگران و یا سرخورده از این تضاد، غمگین و گوشه گیر می گردد.
موارد بسیاری از جرم و جنایت که ریشه در این جنون دارد، فرهنگی که در کشورهای غربی نیز چنین افسارگسیخته رفتار نمی کند به آسانی ردپایش در هر خانه و گوشی کودک ایرانی به عینه پیداست.
یاد باد بچه های آن روزگاران را، ساعت پنج بعد ازظهر هم پای آسمان می دویدند تا مخاطب مجری شوند که باز از ادب شان تعریف کند و نسلی الگو گیرد که جنگ را با قاموس فرهنگ دفاع مقدس رونمایی می کند.
چقدر باصفا بود سادگی کودکی و البته با بازی های ساده آن روزگاران.
خانواده مرهمی بود بر مشکلات، دریایی پر از تلاطم در خانه به آرامش خلاصه می شد. ماوایی آکنده به مهربانی و آرامش نه چون امروز، قهر و تنش و دعوا امواج وای فای و دیش های ماهواره ای مخرب ترین چالش روزگار ماست که با میلیون ها تیر زهرآلود خانواده سنتی را هدف گرفته است و آدم ها محبوس در دژ تنهایی با زندانبانی به نام گوشی های همراه و تسخیر شده به فرهنگ و آیینی متضاد و میدان دار این معرکه آدم هایی می شوند که برای بیشتر دیده شدن از هر ابزاری سواستفاده می کنند و فطرت پاک کودکان را آماج تصاویر و گفتارهای خارج از اخلاق خویش قرار می دهند و به نام هنرمند! بی اخلاقی را نشر می دهند!
و کودکان معصوم بدون توجه داشتن به معنای واژه ها متاسفانه فقط ضرب آهنگ را می آموزند و بی توجه و شاید به مضحکه فقط تکرار می کنند، ذهنی که باید جایگاه اشعار حافظ و مولانا باشد، ناخوداگاه مروج هرزگی واژه ها می گردد! شاید این افراد خود قربانی دیروز جامعه را شکل بدهند که با روانی بیمار انتقامی چنین پست و فرومایه را سامان داده اند، حیف آدم هایی که استعداد هنری خویش را در عریانی و برهنگی اخلاق هزینه کرده اند که با نظارت بهینه و نقش آفرینی والدین و محیط های آموزشی و باز کردن موضوع بجای فیلتر می بایست کودکان را از این آفت و خطرمصون نگاه داشت.
چه غم انگیز است قاب نقاشی را شاهد باشیم که خانواده ای به سکوت گرد هم هست اما گوشی در دست که امواج عشق و محبت را براهاند و بجای شور عشق ، فریاد خاموشی از خانه ها بگوش رسد ، استرس و اضطراب در شلوغی هیاهوی دنیای مجازی عجیب غوغا سالاری می کند و چه دردآور است که خانواده این جامعه اول ایرانی آن ثبات و وحدت و رفاقت لازم را دیگر ندارد و خطری بالفعل که باهم بودنمان را تهدید می کند .
اپیدمی بداخلاقی و استرس و نزاع و افسردگی ها... به راستی چه ازدحامی دارد کوچه تنهایی آدم ها با این همه امکانات خیلی از کشورها پیشرفت را هدف گرفته اند اما هوشمندانه جایگاه و حریم خانواده را حفظ کرده اند.
به راستی پیشرفت به بهای مرگ واژه همدلی و رفاقت در خانواده به چه کارمان آید ، بیاییم با هم شویم و بخندیم تا فقر لبخند در دیارمان فراموش گردد و آرامش و صفا را بنیان نهیم و باز به فرهنگ خانواده ایرانی چون گذشته ببالیم .

مدرس دانشگاه

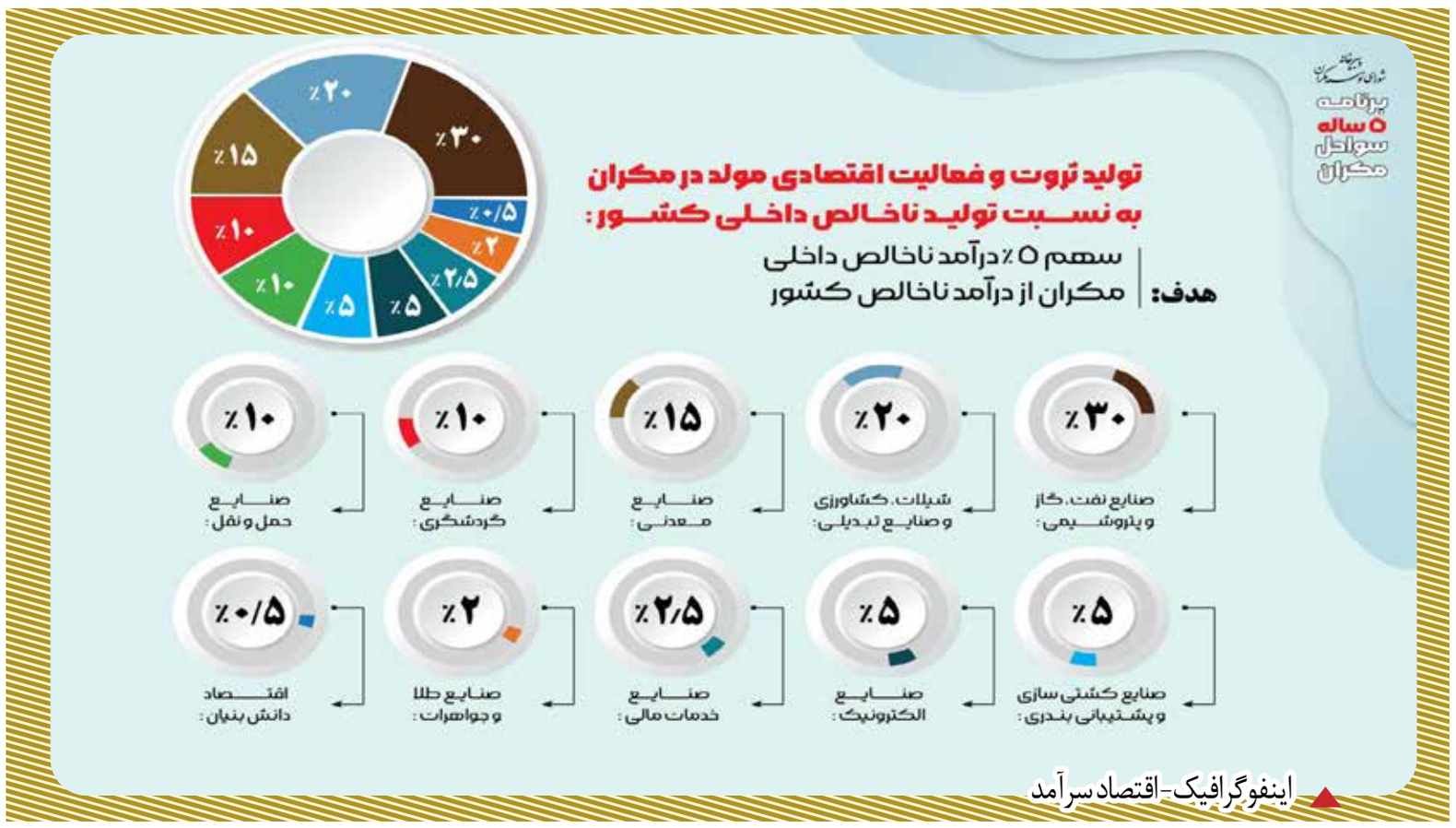

اینفوگرافیک-اقتصاد سرآمد